

תת"ע 5998/07/17 - ג'בארין אחמד נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5998-07-17 מדינת ישראל נ' ג'בארין אחמד
תיק חיצוני: 14210204773

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש נאשם
ג'בארין אחמד
ע"י ב"כ עו"ד ג'ובראן מכלוף
נגד
משיבה מאשימה
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
החלטה

בפני בקשת הנאשם לחזרה מהודאה, להתיר לנאשם לחזור מהודאתו, אשר ניתנה בדיון מיום 15.4.18, ובהתאם לבטל את צירוף התיק המצורף לתיק זה.

ואלה העובדות הצריכות לענין:

1. עסקינן בכתב אישום (בתיק 5998-07-17) שהוגש ביום 25.7.17 באשמת נהיגה ללא רישיון נהיגה לסוג הרכב, ונהיגה ללא ביטוח, עבירות מיום 13.7.17.

2. על פי המיוחס בכתב האישום, בתאריך 13.7.17 בשעה 19:54 נהג הנאשם באופנוע באום אל פחם-אלמדינה מכיוון סלקום לכיוון כללי אלמידאן, כשמעולם לא היה מורשה לנהוג ברכב מסוג זה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה; ומבלי שהיתה לו פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

3. לבקשת הנאשם, ישיבת הקראה שהיתה קבועה ליום 2.8.17 נדחתה על מנת שיוכל לפנות לעו"ד לייצגו; ובשיבת הקראה שהיתה קבועה ליום 29.10.17 הוצג יפוי כוח לעו"ד לינה זחאלקה, והישיבה נדחתה לבקשת ב"כ הקודמת של הנאשם.

4. בישיבה מיום 15.4.18 בפני מותב קודם נשמעה תשובת הנאשם לאישום באמצעות ב"כ הקודמת, והוא הודה בעובדות כתב האישום; והנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה בהיעדרו על ידי באת כוחו, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום; ולבקשת ב"כ הנאשם, נדחו הטיעונים לעונש לצורך מיצוי מו"מ ולצורך הסרת המחדל; ודחיה נוספת ביום 15.10.18 לצורך שקילת צירופו של תיק נוסף.

5. כאן המקום לציין, כי בתאריך 17.12.17 נשפט הנאשם בהיעדרו בתיק תתע 5681-08-17 בפני מותב קודם

בעבירה של נהיגה ברכב טרקטורון בקלות ראש; וביום 24.7.18 הגישה ב"כ הקודמת של הנאשם בקשה לביטול פסק הדין; נקבע דיון בבקשה, אשר נדחה לבקשת ב"כ הנאשם לצורך מיצוי מו"מ לרבות לעניין צירופו של תיק זה לתיק כאן; ובישיבה מיום 7.3.19, בנוכחות הנאשם, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה לפיה פסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות הנאשם ביום 17.12.17 יבוטל, לצורך צירופו לתיק כאן.

6. וכך, בדיון שהתקיים בתיק זה ביום 7.3.19, בנוכחות הנאשם ובאת כוחו דאז, ביקש הנאשם לצרף את התיק הנוסף שמספרו 5681-08-17, בו הודה בעובדותיו; ובהכרעת דין משלימה מיום 7.3.19 הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה המיוחסת לו בתיק שצורף (5681-08-17). באותה ישיבה, בנוכחות ב"כ הנאשם, הודיעה ב"כ הנאשם דאז כי הצדדים הגיעו להסדר ביחס לשני התיקים שצורפו, הכולל מתן הזדמנות לנאשם להסיר את המחדל; ולבקשתה, נדחתה ישיבת טיעונים לעונש ליום 23.6.19.

7. ישיבת טיעונים לעונש נדחתה מעת לעת, בתחילה לבקשת ב"כ הנאשם לצורך מיצוי מו"מ עם המאשימה, ובהמשך בשל מצב חירום הקורונה; ובישיבה מיום 2.7.20, בנוכחות הנאשם, עתרה ב"כ הנאשם לדחיה נוספת על מנת לשקול צירוף תיק נוסף ולמצות מו"מ להבנה כוללת בכל התיקים; ולבקשתה, נדחה דיון טיעונים לעונש ליום 23.9.20. בישיבת טיעונים לעונש מיום 23.9.20 עתרה ב"כ הנאשם לדחייה נוספת על מנת לאפשר לנאשם לצרף 2 תיקים נוספים ולהגיע להבנה כוללת בכל התיקים; ולבקשתה, נדחו הטענות לעונש ליום 19.11.20.

8. בישיבה מיום 19.11.20 הודיע ב"כ הנוכחי של הנאשם - עו"ד ג'ובראן מכלוף, כי הנאשם החליף ייצוג; וביקש לדחות את הדיון על מנת ללמוד את חומר החקירה ולשקול עמדה; ולבקשתו, נדחה הדיון ליום 21.2.21.

9. בישיבה מיום 21.2.21, בנוכחות הנאשם, לאחר שנדחתה בקשת ב"כ הנאשם הנוכחי לדחות את הדיון פעם נוספת, עתר ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם לחזור בו מההודיה שניתנה על ידי באת כוחו הקודמת. נטען, כי "הנאשם לא הודה בנהיגה בזמן ובמקום המיוחסים בכתב האישום. גם דוחות הפעולה של השוטרים שנמצאים בתיק הינם סותרים את הטענות שבכתב האישום שלפיהם הנאשם הוא זה שנהג על הקטנוע" (עמוד 15 שורות 18-20 לפרוטוקול דיון 21.2.21), וכי "לטענת הנאשם לא הבין כי הודה בעובדות כבת האישום. ונודע לו על ההודיה הזו רק לאחר שעבר הייצוג בתיק לטיפול" (עמוד 15 שורות 27-28). עוד נטען, כי נעשתה פניה בעל פה לב"כ הקודמת של הנאשם, והיא ביקשה פניה בכתב, שטרם נעשתה.

ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה וטענה, כי הנאשם נכח וידע אודות התקדמות ההליכים בעניינו; והיה מיוצג לכל אורך ההליך; ואין מדובר במי שבא בניקיון כפיים על מנת להוכיח חפותו, אלא במי שעושה שימוש פסול בהליך; ולא הוכחו נימוקים מיוחדים.

בנסיבות אלה, ומשטענותיו של ב"כ הנאשם מופנות כלפי ב"כ הקודמת של הנאשם, בהחלטתי מיום 21.2.21 ניתנה לב"כ הנאשם הזדמנות להגיש את התייחסותה של ב"כ הקודמת בתוך 14 יום; והתיק נקבע **למתן החלטה** ליום 8.3.21.

על אף החלטתי הנ"ל, ב"כ הנאשם לא הגיש את התייחסותה של ב"כ הנאשם הקודמת.

10. ישיבת יום 8.3.21 נדחתה ליום 18.3.21 בשל נסיבות אישיות-אבל של ב"כ הנאשם; וגם ישיבת יום 18.3.21 נדחתה בשל נסיבות אישיות-רפואיות של ב"כ הנאשם. בנסיבות אלה, ובהתאם להחלטתי מיום 18.3.21 כי החלטה בבקשה לחזרה מהודאה תינתן ותשלח לצדדים, ניתנת החלטתי בהיעדר הצדדים.

דין

11. אפשרות חזרתו של נאשם מהודאתו מוסדרת בסעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982. על-פי סעיף 153(א), רק ברשות מיוחדת של בית המשפט, שתינתן "מנימוקים מיוחדים שירשמו", יותר לנאשם לחזור בו מהודאה לפני בית המשפט. דהיינו: הכלל הוא, כי ביהמ"ש יתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו רק "מנימוקים מיוחדים שירשמו".

12. המחוקק לא פירש מהם אותם "נימוקים מיוחדים", אך לאורך השנים נקבע בפסיקה, כי היתר כאמור יינתן אך ורק בנסיבות חריגות, ונקבעו בפסיקה שלוש עילות מרכזיות אשר בהתקיימן ישקול בית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו: פגם ברצון החופשי, כשל בייצוג המשפטי ורצון כן מצד הנאשם בחשיפת האמת העובדתית. נקבע עוד, כי הכללים בנושא זה אינם נוקשים, ורשימת הנימוקים המיוחדים שנידונו בפסיקה איננה סגורה. (ראו ע"פ 2005/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.08.2020); וע"פ 7931/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.09.2020)).

13. עוד נקבע בפסיקה, כי הנטל להוכחת התקיימותה של עילה המצדיקה חזרה מהודאה מוטל על הנאשם, והנאשם הוא זה שצריך לשכנע את בית המשפט כי קיימים טעמים מיוחדים שבעטיים יש לאפשר לו לחזור בו מהודאתו. (ע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2019)).

נפסק עוד, כי "נטל זה איננו דבר של מה בכך. כך, כדי להוכיח פגם ברצון אין די באמירה כוללנית וסתמית לפיה הנאשם היה נתון בעת מתן ההודאה בלחצים שהביאוהו להסכים להסדר טיעון. על הנאשם להיכבד, לפרט את מהות הלחצים האמורים ולהראות כי בשל האופן בו נוהל ההליך בעניינו או בשל הדרך בה נוהל המשא ומתן לקראת גיבושו של הסדר הטיעון הוא היה נתון בלחצים בלתי סבירים ופסולים אשר שכנעו אותו להודות בכתב האישום. על מנת לבסס עילה של רצון לגילוי האמת העובדתית, יש לשכנע את בית המשפט שהמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד הבקשה היא שתינתן לנאשם הזדמנות להוכיח את חפותו. לצורך כך, הנאשם חייב לפרט מהי אותה האמת ולפרוש לפני בית המשפט את סיפור המעשה ואת פרטיה של גרסת החפות שלו, ללא כחל ושרק (ע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29/10/2019)). (עפ"ת (מחוזי-ים) 58821-06-19 שלמה ביטון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.11.2019)).

14. בסופו של דבר, השאלה המכרעת, על פיה תוכרע הבקשה לחזרה מהודאה, היא המניע-הסיבה לבקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו - האם מדובר ברצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו, או שמא מדובר בתכסיס, קרי במהלך טקטי שנועד להשיג רווח דיוני-משפטי. שכן "כפי שכבר נאמר, פרוצדורה פלילית איננה "משחק אשקוקי", אך גם איננה "תכנית כבקשתך". שלא כמו במשחק השחמט, נאשם שעשה מהלך שגוי יהא רשאי לבטלו מסיבות טובות, אולם לשם כך יהא עליו להניח תשתית עובדתית שמראה כי סיבות כאמור אכן קיימות במציאות. ברי הוא, כי נאשם איננו רשאי להחזיר את

כלי השחמט לעמדתם ההתחלתית כדי להתחיל את המשחק מחדש רק משום שנוכח לדעת כי המשחק איננו מתנהל לטעמו. (ע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2019)).

מן הכלל אל הפרט

15. בעניינינו, הבקשה לחזרה מהודיה מבוססת, למעשה, על טענות של כשל בייצוג, שההודאה ניתנה שלא בידיעתו ובניגוד להסכמתו של הנאשם, וטענה לחפות - שהוא אינו מודה בתיק.

16. כאמור, הנטל להוכיח התקיימותה של עילה המצדיקה חזרה מהודאה רובץ על הנאשם, ונטל זה איננו דבר של מה בכך. בעניינינו, הנאשם לא הניח כל תשתית עובדתית להוכחת כשל בייצוג או טענת חפות, ולטענות אלה אין כל ביסוס.

17. בעניינינו, הודאתו של הנאשם נשמעה אמנם בהיעדרו, ובקשתו של הנאשם לחזרה מהודאה הוגשה טרם נשמעו הטיעונים לעונש וטרם מתן גזר הדין בעניינו; אך לאחר שחלף זמן רב (שנתיים ועשרה חודשים) מאז ניתנה ההודאה ביום 15.4.18, - תקופה במהלכה נכח הנאשם במספר דיונים בבית המשפט, ונוהלו הליכי מ"מ בין הצדדים, והדיונים נדחו מעת לעת על מנת לאפשר לנאשם לפעול להסרת המחדל, ולצורך צירוף תיקים נוספים, כפי שיפורט להלן:

בתחילה, נדחה הדיון "לצורך מיצוי מ"מ ולצורך הסרת מחדל". (דברי ב"כ הנאשם בעמוד 2 שורה 4 לפרוטוקול דיון 15.4.18); בהמשך, שקל הנאשם צירופו של תיק נוסף, והצדדים ניהלו מ"מ, כפי העולה מדברי ב"כ הנאשם: "אבקש לדחות את הטיעונים לעונש לצורך שקילת צירופו של תיק נוסף. אציין כי התחלתי מ"מ עם המאשימה ואני אדאג לקבוע פגישה בתקופת הדחיה" (עמוד 3 שורות 10-11 לפרוטוקול 15.10.18); ואכן בדיון מיום 7.3.19, **בנוכחות הנאשם**, צירף הנאשם תיק נוסף, לאחר שפסק דין שניתן בהיעדר בוטל לצורך הצירוף; והצדדים הודיעו, כי הגיעו להסדר ביחס לשני התיקים שצורפו, וניתנה לנאשם האפשרות לתקן את המחדל, כפי העולה מטיעוני באת כוח הנאשם דאז, כי: "הגעתי להסדר עם המאשימה ביחס לשני התיקים שצורפו, במסגרת ההסדר סוכם כי תינתן אפשרות לנאשם לתקן את המחדל, לכן אבקש דחייה של חודשיים ימים" (עמוד 5 שורות 22-23 לפרוטוקול דיון מיום 7.3.19); בהמשך, **ובנוכחות הנאשם**, ביקשה ב"כ הנאשם לשקול צירוף תיקים נוספים, כפי העולה מדברי ב"כ הנאשם בדיון מיום 2.7.20: "לנאשם קבוע להיום תיק נוסף 139-09-18 והצדדים מבקשים להגיע להבנה כוללת בכל התיקים. יש מתווה להסדר ומבקשים למצות משא ומתן." (עמוד 8 שורות 11-12 לפרוטוקול דיון 2.7.20); ובדיון הנדחה טענה ב"כ הנאשם, כי: "בכוונת הנאשם לצרף לתיק זה שני תיקים נוספים: 6278-12-19, ו-139-09-18 - שקבועים להיום להקראה. באתי בדברים עם המאשימה והגענו להבנה לגבי צירוף של אחד התיקים ואני מבקשת דחייה על מנת להגיע להבנה לצירוף כולל של כל התיקים." (עמוד 9 שורות 11-13 לפרוטוקול דיון 23.9.20).

18. ברור, אם כן, כי מאז ההודאה בכתב האישום והרשעת הנאשם בדיון ועד הגשת הבקשה חלפו כמעט 3 שנים במהלכם התנהלו דיונים, חלקם בנוכחות הנאשם, מבלי שנשמעה כל טענה באשר להודאה; ובמשך כל התקופה הזו לא באה מפיו של הנאשם הסתייגות נגד מהות ההודאה וההרשעה; אלא צורף תיק נוסף (שכאמור פסק הדין שניתן בהיעדר בוטל לצורך הצירוף), ונוהל מ"מ לעניין צירוף תיקים נוספים, בניסיון להגיע להבנה כוללת בכל התיקים; והבקשה הועלתה רק לאחר שהחליף הנאשם ייצוג, מבלי שנשמע כל הסבר מדוע השתהה הנאשם כל אותה תקופה, על אף פער זמנים בין דיון לדין שאפשר לנאשם ההזדמנות לשקול את מעשיו.

בחינת השתלשלות הדברים מבססת את המסקנה לפיה לא מדובר ברצון כנה ואמיתי להוכחת חפות; והטענה לפי הנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו בשל רצונו לחשוף את האמת העובדתית, אינה מתיישבת עם השתלשלות האירועים ולא עם דברי באת כוחו הקודמת של הנאשם בבית המשפט, שכן, מצופה היה מהנאשם כי כבר בדיונים הקודמים יזעק את חפותו והטעות בהודאה, חלף דחיית מועדי הדיון לצורך המשך ניהול מו"מ לצירוף תיקים.

19. הנאשם גם לא מילא אחר המוטל עליו, ולא צירף התייחסות ב"כ הקודמת. טענת כשל בייצוג מטילה נטל כבד על הטוען, לבססה היטב (ע"פ 678/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסק-דינה של השופטת ע' ארבל (3.7.07)). (ע"פ 9447/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.02.2014) בפסקה 20).

עוד נפסק, כי "מן הפן הדיוני, הרי שעל מנת להיזקק לטענה בדבר כשל בייצוג, יש לקבל ראשית את תגובת הסנגור שיציג את המערערים בערכאה הדיונית." (ראו בעניין זה ע"פ 1965/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.8.16) פסקה 70; ע"פ 4301/15 פינטו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.1.16) בפסקה 34; ע"פ (מחוזי נצ') 57187-10-19 צעצועי דניאל בע"מ נ' משרד הכלכלה והתעשייה - מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.12.2019)). דהיינו, טענה לכשל בייצוג מחייבת הנחת תשתית ראיתית לביסוסה, ובכלל זה מחייבת הגשת תגובתו והתייחסותו של הסניגור הקודם לטענה זו (מ"ח 4179/11 מקלוף ביטון נ' מדינת ישראל (12.3.12) פסקה 11); וע"פ 8868/11 אלכסיי בגימוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.08.2012), פסקה 28). ומקום בו מטיח הנאשם דברים כה קשים נגד הסניגור, חייב היה הנאשם לפנות למי שאליו מכוונים חיצו הביקורת, לבקש את תגובתו, ולצרפה לבית המשפט (ע"פ 43357-09-14 יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.01.2016)).

20. כלל זה לא קיים בענייננו, והנאשם לא הביא מיוזמתו את תגובתה של עוה"ד הקודמת אשר ייצגה אותו במועד הרלבנטי. לפיכך, בטרם מתן החלטה באשר להמשך הטיפול בבקשה, הוריתי לנאשם לצרף את התייחסותה של ב"כ הקודמת. אף על פי כן, ועל אף החלטתי המפורשת מיום 21.2.21, הנאשם לא צירף דבר; ולא הוכיח כי מיצה את הניסיון להביא את תגובתה של עוה"ד הקודם.

טענותיו של המבקש נטענות, לפיכך, בעלמא; בשל כך, לא הוכיח המבקש כי ההודאה שנשמעה מפי באת כוחו נעשתה שלא בהסכמתו ושלא בידיעתו.

יפים לענייננו דברי בית המשפט בע"פ 5401/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.02.2019): " בפנינו טענה ברורה לכשל בייצוג. ואולם, המערער לא צירף תצהיר מטעם בא-כוחו שייצגו בפני בית המשפט המחוזי, ודי בכך כדי לדחות טענות אלה". וראו גם רע"פ 7789/14 מוחמד זחאיכה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.12.2014), פסקה 9: "לא ניתן להשלים עם התופעה, כי לאחר סיומו של הליך משפטי, יקום אחד הצדדים ויטען בעלמא, כי בא-כוחו פעל ללא ידיעתו וללא הסכמתו. ככל שמדובר בטענה כנה, הדברים חמורים ביותר, וראוי למצות את הדין עם עורך הדין שסרח, כביכול. לעומת זאת, אין מקום לכך שטענה מעין זו תיטען כלאחר יד, מבלי לנקוט צעדים נגד עורך הדין שנגדו מופנות הטענות, או לכל הפחות לצרף את תגובתו של עורך הדין לטענות נגדו".

21. ובאשר לעילה של טענת החפות, וזה העיקר, - הנאשם לא פירט את גרסת החפות שלו, בוודאי לא באופן שיש בו כדי לשנות את תוצאות ההליך ולהעלות חשש להרשעת שווא; ואין די באמירה כוללנית וסתמית לפיה "הנאשם לא הודה בנהיגה בזמן ובמקום המיוחסים בכתב האישום. גם דוחות הפעולה של השוטרים שנמצאים בתיק הינם סותרים את

הטענות שבכתב האישום שלפיהם הנאשם הוא זה שנהג על הקטנוע" (עמוד 15 שורות 20-18 לפרוטוקול 21.2.21), כדי לקבוע שההודאה הינה בלתי סבירה. טענה זו אינה מצביעה על כשל בייצוג שגרם לו לעיוות דין של ממש, או גרסת חפות אשר בכוחה להצדיק חזרה מהודיה.

נפסק, כי על מנת לבסס עילה של חשיפת האמת העובדתית, יש לשכנע את בית המשפט שהמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד הבקשה היא שתינתן לנאשם הזדמנות להוכיח את חפותו. לצורך כך, על הנאשם לפרט מהי אותה האמת ולפרוש לפני בית המשפט את סיפור המעשה ואת פרטיה של גרסת החפות שלו: "כדי לשכנע את בית המשפט ש"המטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו היא כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו" (הלכת סמחאת, עמ' 802; ההדגשה הוספה - א.ש.), הנאשם יהיה חייב לפרט מהי אותה האמת ולפרוש לפני בית המשפט את סיפור המעשה ואת פרטיה של גרסת החפות שלו, ללא כחל ושרק". (ע"פ 8277/18 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.10.2019), פס' 13); ו"מצופה כי הנאשם ישתף את בית המשפט בקשר שבין הנימוק לבקשה לבין הודייתו הקודמת בעובדות, וכן בנוסף עליו לשרטט באופן כללי את קו הגנתו". (ע"פ 2005/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.08.2020)).

בענייננו, הנאשם לא מילא אחר המוטל עליו. הנאשם לא הניח כל תשתית עובדתית להוכחת גרסת חפותו, ולא פרש בפני בית המשפט את סיפור המעשה ואת פרטיה של גרסת החפות שלו. כל שטען הנאשם לעניין זה כי לא נהג, אך לא הציע הסבר חלופי לנטען כלפיו, ולא פירט מהי האמת אותה הוא מבקש לגולל, כנדרש. טענה זו אינה מצביעה על רצון לגילוי האמת, אלא על נקיטת מהלך טקטי, בתקווה שיהיה בו להועיל לנאשם.

22. כאמור לעיל, משך הזמן בין מועד מתן ההודיה (15.4.18) ועד ליום הבקשה לחזרה ממנה (21.2.21), העומד על כמעט 3 שנים, במהלכה הודה הנאשם וצירף תיק נוסף, והתקיימו 7 ישיבות טיעונים לעונש אשר נדחו על מנת למצות משא ומתן עם המאשימה ולשקול צירוף תיקים נוספים, ובמשך כל התקופה הזו לא באה מפיו של הנאשם הסתייגות נגד ההודאה וההרשעה, מעיד כי לא מדובר בבקשה כנה ואמיתית.

23. בנסיבות אלה, אינני סבורה כי מתקיימים בעניינו של המבקש נימוקים מיוחדים המצדיקים להתיר לו חזרה מהודאה.

24. אשר על כן, בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו ולבטל את הכרעת הדין נדחית.

25. בדיון הקבוע ליום 8.4.21 בשעה 12.00 יישמעו טיעונים לעונש.

26. ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ו' ניסן תשפ"א, 19 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

